

P r v ý s o u d zrušil podle § 365 ex. ř. vazbu uvalenou na povinnou k vynucení vyjevovací přísahy. **D ů v o d y:** Dle posudku vězeňského lékaře je další trvání vazby spojeno pro povinnou s ohrožením zdraví, protože odmítá přijímati stravu a umělé vyživování bylo by nedostačivé. **R e k u r s n í s o u d** zrušil usnesení prvního soudu. **D ů v o d y:** Uložení vazby ve smyslu § 360 ex. ř. má za účel vynutiti trpění aneb opomenutí, které povinný neprávem odepírá, ačkoliv by je mohl vykonati. Vazbou touto má býti zdolán odpor povinného jednati proti zákonu a pravoplatným soudním rozhodnutím, a má býti povinný přinucen k dodržení právního řádu. To by nebylo možné, a byl by ponechán volný průchod svévoli a odporu všech živlů nepořádných, kdyby se jim umožnilo úmyslně zhoršiti svůj zdravotní stav tak, aby výkon vazby se nevykonával a státní moc se vzdala práva prosaditi právní řád. Povinná odepřela složení vyjevovací přísahy bez důvodů, a když tato její povinnost, kterou mohla vykonati, měla býti vynucena vazbou, pokusila se tomu úmyslně zabrániti tím, že propuštění z vazby chtěla vynutiti svévolným odepřením přijímati stravu. Ustanovení § 365 ex. ř. však chce zdraví povinného chrániti jen potud, pokud tento si nepřivádí okolnosti zdraví ohrožující úmyslně, aby se vazbě vyhnul. V takovém případě nesmí se však právní řád obávati prostředků, aby státní moc byla prosazena a musí najíti prostředky, aby také tato svévole povinné strany byla překonána. Nemůže býti pochyby, že toho v souzeném případě lze dosíci umělým vyživováním povinné a když tato přes to utrpí škodu na zdraví, čehož se znalec při jejím odporu obává, jest si sama tím vinna a nelze na to bráti zřetel.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Dovolací rekurentka neodporujíc jinak usnesení rekursního soudu, tvrdí teprve nyní, že odpírání potravy nebylo u ní svévolné, nýbrž že bylo důsledkem její srdeční a žaludeční choroby ve spojení s rozčilením, jež bylo vyvoláno opatřeními v exekuční věci. O tyto důvody byla by mohla opřítí návrh, aby vazba byla podle § 365 ex. ř. zrušena, což však neučinila, nemůže k nim však jako k novotám býti přihlédnuto v řízení rekursním. Nerozhodné je též, proč povinná strana nechtěla zaplatiti útratový dluh v této exekuci vymáhaný.

Čís. 14514.

Při exekuci na provisi trafikantovu nelze použití ustanovení dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s.

(Rozh. ze dne 7. září 1935, R I 764/35.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce proti povinnému (trafikantovi) exekuci na jeho provisi. **R e k u r s n í s o u d** návrh exekuční zamítl. **D ů v o d y:** Podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s. je exekuce na pohledávku za státem, byť jako podnikatelem,

přípustna jen, je-li pohledávka, na niž exekuce je vedena, již likvidní a poukázána k výplatě, což vymáhající strana v návrhu svém netvrdila (§§ 54 čís. 3 ex. ř.). Neměla proto navržená exekuce, byť jinak přípustná, býti povolena (srov. rozh. čís. 12055 a judikatura v něm citovaná).

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Při exekuci na provisi trafikantovu nelze použití ustanovení dvor. dekretu ze dne 21. srpna 1838 čís. 191 sb. z. s., podle něhož jest exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníkovy za československým státem (erárem) jako poddlužníkem přípustna jen, je-li pohledávka za erárem již likvidní a k výplatě poukázána, což náleží vymáhajícímu věřiteli tvrditi již v návrhu. Platí tu totiž ustanovení pozdějšího dvor. dekretu ze dne 13. října 1844 čís. 840 sb. z. s., který zůstal nedotčen předpisy exekučního řádu ze dne 27. května 1896 čís. 79 ř. z., jenž nějaká ustanovení o vyloučení neb obmezení exekuce na tuto provisi neobsahuje. Podle tohoto dvor. dekretu lze vésti exekuci na prodejní provisi trafikantovu k uspokojení pohledávek soukromoprávních s výhradou, že má soud exekuci povolující zpravit o soudním zákroku příslušný finanční úřad okresní, by tento mohl učiniti po rozumu § 32 súčtovaného předpisu ze dne 14. dubna 1840 příslušné opatření k zabezpečení eráru (viz sb. n. s. čís. 4830 a 7379).

Čís. 14515.

Zkrácení věřitele podle § 2 čís. 3 odpůřčího řádu je dáno, jakmile byl věřiteli znemožněn nebo stížen zásah na dlužníkovu jmění; netřeba, aby věřitel vyčerpал všechny možné exekuční prostředky.

O takové stížení věřitelova zásahu jde i tehdy, jestliže věřitel může vésti exekuci jen na požívání nemovitosti zabavením poživacího práva a nikoliv na její podstatu.

Odpůřčí nárok je vyloučen, jestliže není vůbec naděje na zvýšení možnosti uspokojení.

(Rozh. ze dne 11. září 1935, Rv III 358/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2181.)
sb. čís. 2181).

Čís. 14516.

Prominutí protestu podle § 38 směn. zák. je účinné mezi účastnými stranami, třebaže se nestalo písemnou doložkou na směnce.

(Rozh. ze dne 11. září 1935, Rv IV 228/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2183.)